

ידיעות הטומאה פרק שני שבועות

יא.

עין משפט
נר מצוה

לכרדכי. ב' קמא (לעיל דף ט.). אקרא אני היה זהמה למה נאמרה כו'.
פרט למתעסק. בדבר הישר וזה לידו איסור ולא נמכוין לגופה
של זו כגון נמכוין לחתוך את התלוש וחתך את המחובר נמכוין
לאשתו והרי אחרת עמה במטה ושמטה אשתו וזהו אחרת
מתחת ואחיה חייב נמכוין לחתוך
כסבור תלוש ונמלא מחובר או כסבור
היום מול או כסבור מלאכה זו מותרת
ומ"מ לזו נמכוין וכן זה על אחרת
ונמכוין לגוף זה כסבור הוא אשתו: דד
ששם מחליף כו'. כשהיה שונה משנתנו
פעמים מחליף דברי זה לדברי זה ולא
היה מקפיד לפי שאין צנייהם חיוב
ופטור: העלם זה וזה. טומאה
ומקדש מהו ורבי אליעזר ור"ע
דפטרי על העלם מקדש: אי
מטומאה פריש. אי מחמת טומאה

(א) לעיל ו. [וחי' ע.א.].
(ב) ז"ק טד: סוטה ג.
[נמכות י. בטרות מג.].
(ג) כרימות טז. ע. שבת ע:
לקמן כו. [ספריין טז.].
(ד) כרימות יז: יע. וכל
הטומא דש' טופו. (ה) כש"ל
מ"ז. (ו) העלם מלאכות כ"ל.
כש"ל. (ז) וגי' מהכ"א
משום שבת.

תורה אור השלם

1. או הודע אליו חטא
אשר חטא בה והביא את
קרבנו שיעור עולם אחר
יקרא ר' כב
הימים:

הגהות הב"ח

(א) גמ' פרט למתעסק.
ג"כ עיין בטהרת י"ד טז
ע"ב ובהזכרת דף ה"ע"א:

מוסף רש"י

כל פרישה שבאמרה
ונשנית כו'. אורחיה
דקרא לחזור ולשטת את
האמור מפי דבר אחר
המתחדש כפלימו [והו"ס
(ג). אחד טמא ואחד
טהור. ואין ידוע אחר
טמא ואחיה טהור כרימות
(ד). ולא נכנס. למקדש
(טו). בשני ונכנס.
למקדש. ובכיסויהו גלגלו
ממנו מקדש ידוע טומאה,
דהוה ליה ידועה בתחלה
ובסוף והעלם צנייהם (טז)
ושס"ח]. חייב על בילת
מקדש, דממה נפקח א"כ
ידעה ודאית טמא הוא
שהרי הלך בצינייהו (טז).
ואח"כ הלך בשני
ונכנס. ובכיסויהו צני
ועלמה ממנו טומאה
דכיסויהו ראשונה. חייב
(טז). ר"ש פטר. בו,
דשני טומאות ניתו, אכל
חול וחדל כסיפה א"כ
לממה שפ"ל זה הוא
הטהור, והלכך ליכא ידיעה
ודאית בתחלה, ובטומאת
מקדש בעינן ידיעה בתחלה
ובסוף והעלם צנייהם,
ותיק' דמחייב מפרש
טעמיה לקמן (טז ט.).

דבועי למיכתב בהמה וחיה

לכרדכי ב' קמא (לעיל דף ט.). אקרא אני היה זהמה למה נאמרה כו'.
פרט למתעסק. בדבר הישר וזה לידו איסור ולא נמכוין לגופה
של זו כגון נמכוין לחתוך את התלוש וחתך את המחובר נמכוין
לאשתו והרי אחרת עמה במטה ושמטה אשתו וזהו אחרת
מתחת ואחיה חייב נמכוין לחתוך
כסבור תלוש ונמלא מחובר או כסבור
היום מול או כסבור מלאכה זו מותרת
ומ"מ לזו נמכוין וכן זה על אחרת
ונמכוין לגוף זה כסבור הוא אשתו: דד
ששם מחליף כו'. כשהיה שונה משנתנו
פעמים מחליף דברי זה לדברי זה ולא
היה מקפיד לפי שאין צנייהם חיוב
ופטור: העלם זה וזה. טומאה
ומקדש מהו ורבי אליעזר ור"ע
דפטרי על העלם מקדש: אי
מטומאה פריש. אי מחמת טומאה

מדרבועי למיכתב בהמה וחיה לכרדכי. ב' קמא (לעיל דף ט.). אקרא אני היה זהמה למה נאמרה כו'.
פרט למתעסק. בדבר הישר וזה לידו איסור ולא נמכוין לגופה
של זו כגון נמכוין לחתוך את התלוש וחתך את המחובר נמכוין
לאשתו והרי אחרת עמה במטה ושמטה אשתו וזהו אחרת
מתחת ואחיה חייב נמכוין לחתוך
כסבור תלוש ונמלא מחובר או כסבור
היום מול או כסבור מלאכה זו מותרת
ומ"מ לזו נמכוין וכן זה על אחרת
ונמכוין לגוף זה כסבור הוא אשתו: דד
ששם מחליף כו'. כשהיה שונה משנתנו
פעמים מחליף דברי זה לדברי זה ולא
היה מקפיד לפי שאין צנייהם חיוב
ופטור: העלם זה וזה. טומאה
ומקדש מהו ורבי אליעזר ור"ע
דפטרי על העלם מקדש: אי
מטומאה פריש. אי מחמת טומאה

דבועי למיכתב בהמה וחיה

לכרדכי ב' קמא (לעיל דף ט.). אקרא אני היה זהמה למה נאמרה כו'.
פרט למתעסק. בדבר הישר וזה לידו איסור ולא נמכוין לגופה
של זו כגון נמכוין לחתוך את התלוש וחתך את המחובר נמכוין
לאשתו והרי אחרת עמה במטה ושמטה אשתו וזהו אחרת
מתחת ואחיה חייב נמכוין לחתוך
כסבור תלוש ונמלא מחובר או כסבור
היום מול או כסבור מלאכה זו מותרת
ומ"מ לזו נמכוין וכן זה על אחרת
ונמכוין לגוף זה כסבור הוא אשתו: דד
ששם מחליף כו'. כשהיה שונה משנתנו
פעמים מחליף דברי זה לדברי זה ולא
היה מקפיד לפי שאין צנייהם חיוב
ופטור: העלם זה וזה. טומאה
ומקדש מהו ורבי אליעזר ור"ע
דפטרי על העלם מקדש: אי
מטומאה פריש. אי מחמת טומאה

דבועי למיכתב בהמה וחיה

לכרדכי ב' קמא (לעיל דף ט.). אקרא אני היה זהמה למה נאמרה כו'.
פרט למתעסק. בדבר הישר וזה לידו איסור ולא נמכוין לגופה
של זו כגון נמכוין לחתוך את התלוש וחתך את המחובר נמכוין
לאשתו והרי אחרת עמה במטה ושמטה אשתו וזהו אחרת
מתחת ואחיה חייב נמכוין לחתוך
כסבור תלוש ונמלא מחובר או כסבור
היום מול או כסבור מלאכה זו מותרת
ומ"מ לזו נמכוין וכן זה על אחרת
ונמכוין לגוף זה כסבור הוא אשתו: דד
ששם מחליף כו'. כשהיה שונה משנתנו
פעמים מחליף דברי זה לדברי זה ולא
היה מקפיד לפי שאין צנייהם חיוב
ופטור: העלם זה וזה. טומאה
ומקדש מהו ורבי אליעזר ור"ע
דפטרי על העלם מקדש: אי
מטומאה פריש. אי מחמת טומאה

דבועי למיכתב בהמה וחיה

לכרדכי ב' קמא (לעיל דף ט.). אקרא אני היה זהמה למה נאמרה כו'.
פרט למתעסק. בדבר הישר וזה לידו איסור ולא נמכוין לגופה
של זו כגון נמכוין לחתוך את התלוש וחתך את המחובר נמכוין
לאשתו והרי אחרת עמה במטה ושמטה אשתו וזהו אחרת
מתחת ואחיה חייב נמכוין לחתוך
כסבור תלוש ונמלא מחובר או כסבור
היום מול או כסבור מלאכה זו מותרת
ומ"מ לזו נמכוין וכן זה על אחרת
ונמכוין לגוף זה כסבור הוא אשתו: דד
ששם מחליף כו'. כשהיה שונה משנתנו
פעמים מחליף דברי זה לדברי זה ולא
היה מקפיד לפי שאין צנייהם חיוב
ופטור: העלם זה וזה. טומאה
ומקדש מהו ורבי אליעזר ור"ע
דפטרי על העלם מקדש: אי
מטומאה פריש. אי מחמת טומאה

נו א מיי פ"ח מהל'
שגות הלכה א'
נח ב מיי שם הל' ו'
נח ג מיי שם הל' ו':
למכתב בהמה וחיה
לכרדכי. דתני רב אומר
אקרא אני היה. בהמה
למה נאמרה כו'. כרדכי
לעיל. אידי דרבותי
בהמה וחיה כתב נמי שרץ
טמא ועלם. ודחנת דבי
ו' ו' שמתעסק כל פרישה
שבאמרה ונשנית לא
נשנית אלא בשביל דבר
שנחדש בה. ור' אליעזר
כיון דלא צריך לידע
באיה חטא הוא שחטא.
בה מאי דרשי ביה.
ואמרינן פרט למתעסק
בטמא שאינו חייב מאי
טעמא דבעינן בה כוון
לכך יחייב אבל דלא
קא מכוון למעשה כלל
פטור. ביחן לר' אליעזר
בין לר' עקיבא על העלם
טומאה חייב על העלם
מקדש אינו חייב: בעא
מיניה רבא מרב נחמן
העלם טומאה והעלם
מקדש מהו. כגון שנעלם
ממנו שנטמא. וגם נעלם
ממנו שזה הבית בית
המקדש הוא. א"ל הרי
העלם טומאה בידו וחייב.
וא"ל רבא אדרבה הרי
העלם מקדש בידו ופטור.
ובא רב אשי ואמר חזון
אי מטומאה פריש כו'.
ודחה רבינא דברי רב אשי
וא"ל לא שנא: ת"ר שני
שבילים אחד טמא ואחד
טהור הלך בראשון ולא
נכנס במקדש בשני ונכנס
חייב כו' עד ו' שמעון בן
יהודה פטור בכלם משומר'
שמעון. ואקשינן פטרש